

Шершень Наталія Борисівна

старший викладач кафедри загальноправових
дисциплін юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПЕРСПЕКТИВИ РЕФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Сьогодні українське суспільство та Україна в цілому знаходяться у складній як політичній, так і соціально-економічній ситуації. Вже другий рік наша країна перебуває у стані неоголошеної війни, наслідком якої є політична та соціально-економічна кризи. Необхідність проведення змін фундаментального характеру, які торкнуться основних сфер життєдіяльності українського суспільства, – один з головних пріоритетів реформування країни. Особливе місце у питанні трансформації держави відводиться реформі системи державного управління на сучасному етапі державотворення, відтак підготовка державних службовців, їх перепідготовка та підвищення кваліфікації є невід’ємною складовою даної трансформації.

Реформа державного управління є однією з основних реформ у країнах з перехідною економікою, що здійснюють комплексні реформи у різних сферах державної політики. Дієва система державного управління є важливим чинником конкурентоспроможності країни та однією з основних передумов демократичного врядування, що ґрунтується на принципах верховенства права [1].

У світових рейтингах конкурентоспроможності, пов’язаних з державним управлінням, Україна посідає низькі позиції. Так, згідно з показниками Індексу світової конкурентоспроможності Світового економічного форуму (за 2015 рік), Україна посідає 130 місце (серед 144 країн) у категорії “ефективність уряду”, 103 місце в категорії “прозорість формування державної політики” та 115 місце в категорії “тягар державного регулювання” [1]. Саме виходячи з даних показників можна зрозуміти, що українська держава та українське суспільство потребує змін у сфері державного управління та наскільки глибокою є проблема реформування та реорганізації системи державного управління.

Для сприяння в підготовці якісно нового типу державного управління повинні відбутися масштабні зміни в самій системі державного управління. Враховуючи сучасні запити українського суспільства, держави в цілому, а також новітні світові тенденції у сфері державного управління, відбувається комплексна модернізація моделі підготовки кадрів для потреб системи державного управління України [2]. Необхідно звернути увагу на такі аспекти:

орієнтація на європейські цінності та традиції в системі підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців з урахуван-

ням вітчизняної специфіки;

врахування контексту публічної політики та управління на усіх рівнях комунікації;

безпосередня залученість громадянського суспільства до управління політичними та соціально-економічними процесами (у тому числі на рівні держави);

конкурентність та високий рівень компетентності підготовки кадрів для потреб державного управління;

ефективність кризового управління в умовах перманентної політичної та соціально-економічної нестабільності;

чітка артикуляція цілей та завдань у державному управлінні;

професійна мобільність у сучасних суспільно-політичних умовах, які швидко змінюються;

використання сучасних методів та інструментарію у реалізації політики та здійсненні державного управління [2].

При здійсненні будь-якої реформи, щоб вона мала позитивні наслідки для країни, необхідно берегти спадковість наукових шкіл та традицій, брати позитивний науково-теоретичний та практичний досвід, потенціал висококваліфікованих фахівців. Стратегія реформування державного управління України на 2016-2020 роки, схвалена Кабінетом Міністрів України 24 червня 2016 р., встановила пріоритетами щодо стратегічних засад реформування державного управління:

визначення політичного лідера, відповідального за реформу державного управління, дієвих механізмів координації та чіткого розподілу відповідальності;

посилення спроможності державних органів щодо реформування державного управління;

визначення окремого підрозділу для забезпечення супроводу реформи, професійної, технічної та адміністративної підтримки діяльності політичного лідера реформи державного управління і механізму координації діяльності;

комунікаційний супровід реформи державного управління;

оцінка державного управління з метою створення основи для середньострокового огляду та аналізу Стратегії і плану заходів з її реалізації відповідно до Принципів державного управління [1].

Зняти частину загроз, з якими зіткнулась Україна, можливо тільки при консолідації підходів у функціонуванні системи державного управління.

Закон України “Про державну службу” відповідає Принципам державного управління та спрямований на вирішення основних питань державної служби. Ефективна реалізація зазначеного Закону є найбільшим викликом у наступний період. Необхідно запровадити системи реалізації Закону та забезпечити їх кадрами, які мають відповідний рівень компетентності [1].

Тож, особливу увагу необхідно приділити тим змінам, які вже відбулись за останні роки в суспільно-політичній площині в контексті формування публічної політики та управління, адже в багатьох країнах вже впроваджу-

ється алгоритм антикризових механізмів в системі державного управління. В умовах активної діяльності громадського сектору все більше зростає роль публічної політики та управління. І тут йдеться не просто про реалізацію стратегії державного управління України на 2016-2020 рр., а взагалі – про визнання системи державного управління як органічної системи, складові частини та елементи якої є різноманітними і здатними до безперервного саморозвитку. Україна – давня країна з понад тисячолітньою історією, проте, водночас, ще молода держава, яка має можливості для реалізації реформ в цілому і реформи державного управління зокрема.

Література

1. Стратегія реформування державного управління України на 2016-2020 роки, ухвалена Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24.06.2016 №474-р // Офіційний вісник України. – 2016. – № 55. – Ст. 1919.
2. Саух Ю.П. Проблеми та перспективи реформування системи державного управління в Україні / Ю.П. Саух [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.vidkryti-ochi.org.ua/2014/09/blog-post_11.html.
3. Про державну службу : Закон України від 10.12.2015 // Відомості Верховної Ради. – 2016. – № 4. – Ст. 43.

Шиян Анатолій Григорович
доцент кафедри кримінально-правових
дисциплін юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ЧИ МОЖЛИВИЙ ВІДБИР ЗРАЗКІВ ДЛЯ ЕКСПЕРТИЗИ В ОСОБИ ДО ЇЇ ДОПИТУ ЯК СВИДКА?

Як відомо, одним із засобів збирання доказів у кримінальному провадженні є залучення експерта та проведення експертизи. Експертиза проводиться експертом за зверненням сторони кримінального провадження або за дорученням слідчого судді чи суду, якщо для з'ясування обставин, що мають значення для кримінального провадження, необхідні спеціальні знання. Не допускається проведення експертизи для з'ясування питань права (ч. 1 ст. 242 КПК України).

Одним з етапів призначення та проведення експертизи є збирання необхідних матеріалів для дослідження (отримання зразків для експертизи).

Порядок отримання зразків для експертизи регламентовано статтею 245 КПК, в якій визначено, що у разі необхідності отримання зразків для проведення експертизи вони відбираються стороною кримінального провадження, яка звернулася за проведенням експертизи або за клопотанням якої експертиза призначена слідчим суддею. У випадку, якщо проведення експертизи доручено судом, відібрання зразків для її проведення здійснюється су-